

arbejde i de samme tidsrum, som nu gælder for mandlige arbejdere, medens forholdet er det, at børnelovens § 2, nr. 6, påbyder, at unge kvindelige arbejders arbejde skal slutte kl. 20, medens unge mandlige arbejdere fra 14 til 16 år kan fortsætte til kl. 22 og unge mandlige arbejdere fra 16 til 18 år til kl. 24.

ad stk. 1, nr. 8. Det af udvalget anvendte princip med hensyn til regulering af unge arbejders aften- og natarbejde rummer den fare, at et eller flere erhvervsområder kan være undgået opmærksomheden, således at der ikke gælder nogen bestemmelse for de unges anvendelse her; selvom det ikke er sandsynligt, at dette er tilfældet, har man dog anset det for rigtigst at undgå noget sådant og har derfor som nyt nr. 8 i stk. 1, indsat en bestemmelse, hvorved ministeren bemyndiges til, i tilfælde af at en begrænsning af unges anvendelse om aftenen og natten skulle være nødvendig eller ønskelig indenfor andre områder end de i nr. 1—6 omhandlede, at fastsætte den fornødne begrænsning.

Som følge af den principielle ændring i formuleringen af reglerne om forbud mod unges aften- og natarbejde er stk. 4 i lovforslagets § 45 udgået, ligesom man har ladet bestemmelsen i lovforslagets § 45, stk. 5, udgå. Denne bestemmelse forbyder natarbejde også for medlemmer af arbejdsgiverens familie, som hører til hans hushold, medmindre der er tale om arbejde, som ikke kan anses for farligt eller skadeligt for de pågældende. Det vil imidlertid efter udvalgets opfattelse være udelukket at føre en tilstrækkelig kontrol med, at en sådan forbudsbestemmelse overholdes.

ad stk. 2. Svarer til lovforslagets § 45, stk. 3, dog at man har ment at burde tilføje en bestemmelse om, at de faglige undervisningsanstalters undervisningstid i videst muligt omfang bør lægges under hensyntagen til den normale arbejdstid indenfor faget.

Til § 44.

Svarer til lovforslagets § 46.

I denne paragraf, der omhandler adgang til undtagelsesvis at lade personer under 18 år deltage i søn- og helligdagsarbejde, har man fundet det rigtigst at indføje en bestemmelse, hvorefter de f. eks. i lagre m. v. også kan deltage i arbejdets tilrettelægning og i oprydningen.

Til § 45.

Svarer til lovforslagets § 47.

ad stk. 2. I lovforslagets sidste punktum var det foreslået, at det samlede antal arbejdstimer, hvori unge arbejdere ialt må beskæftiges, under ingen omstændigheder må overstige 9 timer pr. dag.

Dette er en nedsættelse med 1 time af den samlede arbejdstid, som unge arbejdere nu må have i henhold til børneloven af 18. april 1925 § 4, stk. 2.

Udvalget finder det imidlertid ikke tilstrækkeligt begrundet at foretage denne nedsættelse og har derfor foreslået de 10 timer bibeholdt.

ad stk. 4. I lovforslagets § 47, stk. 4, vedrørende spise- og hvilepauser var det foreslået, at socialministeren skulle fastsætte nærmere regler herom. Ud fra de betragtninger, som har ført til, at udvalget har stillet forslag om, at lovforslagets § 34, hvorefter ministeren fastsætter nærmere vejledning for arbejdets afbrydelse af hvile- eller spisepauser, skal udgå — jfr. tidligere —, har man her foreslået, at lovforslagets bestemmelse om, at socialministeren skal fastsætte nærmere regler for spise- og hvilepauser for unge arbejdere, ligeledes skal udgå. Udvalget har imidlertid ikke herigennem næret ønske om at afskære direktøren for arbejdstilsynet fra med det formål at imødegå urimelige forhold at udfærdige bestemmelser til nærmere forståelse af udtrykket „passende spise- og hvilepauser“.